

[Rytter.]

ærede Medlem nævner ikke, hvilke Konsekvenser han drager heraf med Hensyn til Lovgivningen, men han føjer nogle Ord til, som forekommer mig ganske uforstaaelige: at vedkommende selv er Skyld i det, er en Sag for sig. Jeg synes dog ikke, man kan skubbe til Side, at han selv er Skyld i det. Men det ærede Medlem har den største Medlidenhed med denne Alimentant og fremsætter saa en Udtalelse, der næsten tyder hen paa, at han mener, at naaar der er født et uægte Barn og man gaar til Øvrigheden, saa stiller Øvrigheden f. Eks. 400—500 Kr. til Disposition af det offentlige Midler, og af dette Beløb kan Barnefaderen først tage en Del, og saa faar Barnet Resten. Det offentlige skulde heretter baade underholde Barnet og Barnefaderen. Det ærede Medlem siger nemlig, „at en Del af det af Overøvrigheden fastsatte Bidrag, saa meget som er nødvendigt til den bidragydendes eget og Familiens Underhold, sikres ham efter Politimesterens nærmere Bestemmelse“. Nu kan det selvfølgelig ikke være det ærede Medlems Mening, at det er dette Bidrag — det staar der, men det maa være en Fejltagelse. Jeg vil derfor opfatte det ærede Medlem saaledes, at hans Mening er, at af det, som vedkommende Alimentant tjener, kan han holde en Del tilbage til sin egen og sin Familys Underhold.

Men naaar Meningen er den, hvorledes er saa Situationen med Hensyn til denne Paragraf, som det ærede Medlem er saa glad ved nu bliver gennemført? Ja, saa er Forholdet det, som den højtærede Justitsminister ogsaa har udviklet i Motiverne til Lovforslaget, at det er noget gammelt, slet ikke noget nyt; det er en Regel, som gælder allerede nu. Saa naaar det ærede Medlem bemærker, at fra nu af kan man tage Hensyn til det, er det en Misforstaaelse.

Det er altsaa den eneste Bestemmelse i dette store Lovkompleks, som det ærede Medlem anfører som Bevis paa, at han har Kendskab til disse Love, saa at han kan bruge de Udtryk: jeg tager Anvaret; de Indvendinger, der er fremkommet, synes jeg er Hjernesvind, som vil vejres bort som Spindelvæv.

Saa kan man sige: ja, men selv om det ærede Medlem ikke har været heldig med sin Gengivelse af det positive Lovindhold, kan han have været heldig med den Kritik, han har rettet imod en af Ordførerne, og det vil jo ogsaa være en stor Ting, hvis han paa den Maade har bidraget til disse Lovforslags gode Forstaaelse, Gennemførelse

etc. Hvad siger da det ærede Medlem til Ordførerne — specielt til mig? Jeg vil prøve at stille det op, som det ærede Medlem siger, i nogle Grupper; skulde jeg glemme en enkelt Gruppe, vil jeg bede det ærede Medlem gøre mig opmærksom derpaa, for selv har jeg ikke kunnet finde flere Indvendinger end dem, jeg nu skal gennemgaa.

Det ærede Medlem siger: Den ærede Ordfører for Venstre gør sig skyldig i den Fejl, at han stiller nogle Eksempler op, og ud derfra skaber han almindelige Regler; men det er meget farligt at gaa fra Eksempler til almindelige Regler. Det ærede Medlem maa paa det Tidspunkt, jeg har talt, have været meget, meget fraværende, for jeg advarede netop imod at benytte Eksempler paa den Maade. Jeg sagde, at Folks Anskuelse hyppigt prægedes af et eller andet Eksempel, de kendte, og derudfra dannede de almindelige Regler, men, tilføjede jeg, det maa man ikke gøre, man maa ikke ud fra enkelte Eksempler konstruere almindelige Regler. Naar det ærede Medlem da retter denne Indvending imod mig, maa det være, fordi han ikke har hørt efter; det ærede Medlem har maaske ikke engang senere læst Fortrykket, for ellers vilde han vel staa op og gøre mig en uforbeholden Undskyldning.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at Ordførerne for Venstre havde talt om disse Lovforslag, som om uægte Børn var det almindelige, medens det dog er Undtagelsen. Ogsaa denne Indvending maa jeg skarpt tilbagevise. Hvis det ærede Medlem havde hørt, hvad jeg sagde, vilde han vide, at jeg, vistnok som den eneste af Ordførerne, søgte at vise, hvilken Betydning de nye Love vilde faa, og der gjorde jeg udtrykkeligt opmærksom paa Statistikken, hvorefter de uægte Børn udgør ca. 10 pCt. af Børnetallet. Jeg ved, at det ærede Medlem med den Retfærdighedsfølelse, han er i Besiddelse af — i alt Fald efter sin egen Mening —, vil staa op og sige: Undskyld, det var ogsaa forkert.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg kun har talt om de Ulykker, de nye Love vilde forvolde, ikke om de Goder, de vilde medføre. Heller ikke det kan det ærede Medlem mene, for jeg har netop vist, hvorledes Lovforslagenes Bestemmelser vil komme til at virke i en Række forskellige Tilfælde. Jeg viste, at de i forholdsvis faa Tilfælde vil komme til at virke med Hensyn til Navnet, for der er der gennemgaaende ingen Strid. Jeg viste endvidere, hvilken Betydning de vil faa med Hensyn til arveretlige Forhold; jeg oplyste, med Hensyn til Dødsboerne, at i de 75 pCt. af Tilfældene faar